

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Excerpta Eruditionis Epistolicae - Cod. Donaueschingen 53

Reichert, Beda

St. Georgen zu Villingen, [um 1755]

Briefe für Trauerfälle

[urn:nbn:de:bsz:31-7517](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-7517)

B 120

Formulas legibus CC et his respondendi, consolandi Compatiendi.

Lento ac latente morbo me ab undecim jam annis sentio affectum.

^{und} Valetudo mea negat quopari. nec sciens ea, aut fo-
subito tristior nobis est, sed ab annis undecim
opiduo languore, aut dole afficit nos et premit. Lij.

Rumpam omnia et ad vos veniam, si ~~sola~~ valetudo
sola comeatum vel et permittat. Lij.

Compositus es cum ingenti luctu, qui invadit et stringit:
eripe et eludare, et rationis auxilio nescis, idos
nodosque solve! hanc nisi advoas, et totum affectui
de permittis: quis Deus adjuverit? imo ut in
tenebris ambulare et currere qui amat impingit
et quit: sic in te, nisi profers et propandis
lumen hoc mentis. ea te dolebit, ut folia
rosas, sic vigorem et vitam nos relinquere:
ades atque adeo non hominem nec hoc mundana
spe aeterna. Lij.

Valemus ut solemus: id est, vivimus magis
quam valemus. Lij.

Valetudo autem mea semper anceps plurimum
adversa: et vincula hoc ~~evolanti~~ evolanti
ingenio sumus arbiter dedit. quid nisi feramus,
et ferendo adeo vincamus? quia in pugnam
hanc compositi sumus cum fortuna sine fato
sumus atque una huius victoria ratio est, arma submittere
nec pugnare. Novius olim: Datis necesse est multa mortalem mala.

Quando vultus et sermones jungere licebit ?
pone diffido cum valetudinem meam video,
qua precipitat et vult ad metam. Lipp.
et tempora fluere, et meam valetudinem
tibi video. Lipp.

Consol.

Liberas tuas augere, et magister legi, ob molestiam
qua tu affectus. amissis de optimo filium
video, in magna indole virtutum et se honorum.
revera tecum doleo. . . te interea oro atque hortor,
ne cultu te abicias abicias, et memineris loci
atque ordinis quem tenes, et quam nihil à te
geri dici va potest, quod non in voce atque
oculos incurrat aliorum. prope te dignum
fama illa, qua de prudentia tua et eruditione jam
dum spera. proxi exemplo Patribus, quomodo
orbitales et hoc vulnera ferenda sint, quae infli-
gentur à divina manu. Solari te nolui, et
lumen solari. Quid enim queri aut dolere
possumus, si hoc à Deo? atque spero ab illo,
Christiani nos non sumus solum, sed quotidie
profitemur. imo rogamus eum etiam, ut sua
voluntas eius: facta est, feramus. Lipp.

M valetudinem fontibus refovero, et curo,
quantum datus: sed anni tempus, et
conspitibus hoc pluvialis impedivit. Lipp.

C.

languorem meum sublatum aut levatum in hæ-
his fontibus. lxx.

Jam diu suis, me imbecillis et exhausti corporis
fuisse, quod ut caducum edificium sustineri,
fulsivi, et velut coninnari. Sed cum
universa ruina impendet cedendum est: et non
quæ resistas, sed evadas cogitandum. Hoc
ego nunc facio: parvo me ad ultimum, et
magnum diem; et non invito relinquo hæc
lurida. sane viribus deficio, animo consto,
qui vix mihi dicit, curare aut aegrotia se
sanari, et aspirare ad celestem Patriam et
originem sui. lxxi.

Sane cum Coela ~~discedere~~ dicam,
sepulchris similis, nil nisi nomen retineo.

Nec enim deserit, mihi N, velus ille internusque
languor, alius acrior, alius remissior,
languor tamen, et velum aut impedimentum
nostro mentis. Quid querat? quod natus sum,
fuo: imbecillum corpus, fragile et ad
omnem contumeliam projectum, morbi
sabulum, mortis victimæ. lxxii.

Patellius nosset : quod haud libens nuncio : Certo
morbo distinctus : et vereor ut fatali. Lijf.

Infirmitas ~~no~~ ~~lens~~ jam sedecim dies affligit, et quamquam
non certo, tamen domo et cubiculo ~~lens~~. quid me
solatur, nisi communis ~~ita~~ ~~lens~~ Novis ~~ex~~ ~~lens~~?
Pati neceffe est multa mortalem mala.

Salutem mihi a te munitissimam, et tuam super ea curam
is qui has defert. an non delentari me fatear?
imo et erigi, ac meliorem fieri, et pone,
ut sic dicam, tua hac cura curari. Lijf.

Audivi de morte Patris tui, et si ipse doleam,
tamen exxi me ad te solandum. debuisse
illum mori non ignotas : et si tempora, et ea que
circumstant aspicis, fateberis, non potuisse oportunitas
mori. Lijf.

Solari te maxime debet communis illa ~~lens~~ : debuisse mori. Lijf.

Vitam nec vitalem, ut sic dicam, vivox : et
laxox magis spiritum quam dulox. Lijf.
quis ille baso ^{hille} ^{omni} ~~michi~~ ~~mideat~~, aut objiciat,
si reformare valetudinem vel inflauare
peregrinaticula ~~lens~~? ad enim lenue aut
infirmitum mihi corpus, nec par molestis
agrosu, sed et hoc usu didici, illud ipsum

AB.

Q

aperire et excitari per viam et motum . melius
notabiliter robore solet , cum ambulat : et ideo iure
hanc vociam peto , ut ij , qui vivere me volunt ,
patienter transferri et moveri . Epif.

Per naturam vivere est vivere , per rationem
non in suave mori Epif.

Qui periti coelestem sunt , in in solis aut luna deliquio
non sperant aut timent : sed suum anim mox reditorem
utriusq; fidei suam claritatem : simile nobis christianis
sunt , qui quasi divinarum proripiorum , non mortem
hanc habemus , sed transitum ad vitam . Epif.

fortiter hic inter undas , et vori senex aliqui fluctus .
o quando erimus ubi perum illud certum sequamur est ? quo tempestas
vino nec metus eiq; adspicit ? sicut fumus , quomodo ceterus , cum
alium petit , dissipatur et perit : sic nequa doloris omnes
nubem , si cogitatione alta illa addeamus . Epif.

ob Epicteti potius sapientia illa mutuemur : non per
darnitas , sed homo , id est partiala univarsi , ut hora diei .
vanie igitur me oportet , ut horum : et potestis ut horum .

videtis videtis ne in agris ut fruges late in bestiam , in
culmum , in arisam surgunt , maturisunt , et metuntur ?
sic in nobis . varium in vitam : quidam in herba , alij
in in culmo perent , pleriq; in maturitate aliqua
metuntur : et qua causa querelo est ? ante oculos fortis
humano conditio ponatur : ita sati et enati sumus . Epif.

Secum ita voluisse tibi dico, et providentia hoc
deserit. hoc quae officio christiano quomodo
sola est, quae sit dolori omni mitigando aut
sollento: Secum bonum fecit: bene fecit.

NS. Providentia patris, provide patris. Lippis. quod
te, non cogita hoc tantum, sed cogita:
propior gaudenti oris, quam dolenti. Lippis.

NS. ut fenus et caligo, quomodo crassa, cum sublata est,
dissipatur et parvitur: sic dolor omnis, cum
mens ad supra factus et operata. Sed homines

NS. plerumque aliter, et quid quid triste, aut verbum
quod, acriter et ^{inferte} ~~abente~~ volumus: quod certi
nisi aut boni, vix certi cogitatione delibamus.
atque scimus oportebat, et ut forem leuissimum
e quod fore qui dicit, non ea parte arripit, et
trahit, qua incanduit, sed qua ignem nondum
auget: sic nos decens acriter non acerbis hoc
et verentia capere tangere, sed magis benigna
in incantata aut tota. namque fenus iste

NS. abit, sed unde? in terris. quo? in colun.
de deseruit: sed Geo atropis. atque ubi ei
melior conjunctio? ad omnem immaturus obit, et
in primo flore? quid immaturus? ad mox
maturi omnes fenus, ex quo nati, non et immo
atrum atropis nobis. quomodo multis in ipse
ultra, vix bene infuso spiritus. Spiritus est
aegypt creptus? Lippis.

E
 Legit culamus, mox est charta, dolet absque mentem,
 fortis sunt omnia & quia &.

Quem deus diligit nec equa est iniqua, nec fluvius et refluxus nec
 venies ad suum portum. liff.

Dionysius iam pater novi novi et amo homine vasa elegantis ingenij
 nisi per totis, et profusus de meliore luto.

Non diutius debet diutius quasi sub emicribus delibescere huius ignis, arotio:
 quia quoniam quis hoc honestus est, onferat se, et chartam isto admini-
 culo des flammam. liff.

Orum petromum, et vix in se conversionis. liff.

Animum meum vides, quem in libro in amore sui formae esse, et
 fore firmum liff.

Dolorem meum si quis le pro nam, quem in huius huius mole
 accipi accipi, vaxero ut suum sicut renorem, quem dies et
 ratio iam, ut sero, mitigarent. Sed hunc testari quod apud te
 debeo, publicam hanc partem me censere. et Regi, Patrio,
 Curio, Ministerum, Civem, Collegam exceptum, quem hunc facile
 separabunt. mihi quod privatim Patronum et amicum: cum
 cuiusmodi fideliter cum in me reperi, et quem importuno tempore
 amisi. Sed ista à deo, et à fato favenda sunt: profertim nobis
 Christianis, quibus certum est iniquum est, vita hominum non mansuetam,
 sed viam esse ad alteram vitam: coque felices, qui hanc quam
 quam naturam deserunt. liff. In tibi plura dices, ut
 prudentia et pietas tua est. liff.

Morbus ^{me} gravior habuit quatuor fere septimanas, curia emessi, Grogone
adhuc lenior, et animo bono Colera languent. Liff.

Intro domum nec pedem potui, nec Sarcorum quidem causa. Liff.

Solens equidem intellexi equitati huius fatum proterbum, et importunum,
in ipso vite et seculi flore. eius flore. Sed quid mihi, patri et modice
ferre, sapienti viri ulliquam? est mare quoddam huius vite. fluctus
in ea apudui, hope tempestates: et iterum iterum malis aliqua et
Inquietas distinguit. Felices, qui, ut peccati et durioris Nauta
aperuerunt: nec ad fringulos corruptiones mulsant et exequunt.
prudencia tibi dedit, et confirmare etiam digni dignitas, qui
alto illo profusus, vitam vivis in exemplum. Liff.

De morte ornatu huius doles, et quis eiusmodi cognatorum et usus est,
et a natura in eos affectus. Liff.

Eum nati sumus, subicimus huius loci tributo. Liff.

Primum vestrum in eo esse ut abeat ex huius vita, doleo magis quam
querere. nunc abas in arte est, et pulcherrime ac per laudem
arta? ut in fons pietas qui parat, personam vestram parit,
et libens dymum abis: si noster huius animas, a longioris
dentro in obsequium illam sedem. ad quam, mi N, quem
pore nunc noster transfatus N 2. quos eius oculos, digitum
vix absuit ab eis claudendis. Liff. pater pater.

Quid hoc est, quod oget animam dicit famulatu huius, et huius validi
procipiantur? Liff.

T

opus est his

In cibis abstineo ab omnibus calidis, non etiam in potu:
et videri vna Rhenana, et penetrantia auxiliorum.
opus etiam ipsum, et in lardum languoribus, ad
fumos et tristitias pellendas, que congerito huius
mortu. Ciss. vide cont. 3 ad Belgas epist. 18

NB.

de his constitutum C.

sequit: error aut mendacium verbis verbis est. abul, tran-
sunt ad meliora loca letiora. dolori tuo quis
hinc bonus? aut si dolori, non est amor: NB
cuius hoc proximum est, etiam cum sua nova
bene factum velle illi quem amas. . . . luxere,
vix vixi est, Certe christiani non est, cui mors
est ista hoc vita. una et vana cogitatio obversetur
apudue: commune hoc mori esse, donec ac illud
atque illud nosse: et utrumque certo suo die et
loca à fato devinctum, distinctum / definitum / .
Nec hominibus tantum, sed oppidis, locis C,
et quid quid hoc nos sustinet, alit, erigit, iminet,
nequillo die vertetur aut peribit. mihi Certe
moris que ad ista apergit, ad luctum non demittitur:
et suis mortem generi humano non tam supplicium esse,
quam torbentum. Ciss.

NB

NB

Salvi homines, mihi N. salvi: et id palam beneficium
divinis. Ciss.

M

Diffricare, et timere ^{nec} ~~non~~ timenda; et magis
diffricare, facere et excipere, cum evocantur.
proa de etiam ad alia: quia catenata hoc rite
se, et caput excipit capus. Misericordia nostra!
nisi famem amicos stamus, et confidimus,
solum hoc decreto beati, neminem ab his externis
miserum esse. Lips.

M

Levis Parvam atridue super caput stare, et utu aliquo
percellere nec expectato. In ⁱⁿ aqua infus ludant,
in aere aves volitant semos infidiantium: ab illos
ramus ~~ista~~ adducit, istas rete involvit: si fit
nobis, et aliquem in magno grege atridue venatus,
et caput caput patens hoc Dea Diva. Solare de
communi lege, ad quam aptari non sapientia solum
suadet, sed necessitas cogit. si equanimis sero sitex
simplex dolor est: si aliter, aliter. Lips.

M

vide Lips. fol 857. apud laurois. q. 110. r. cant. 5. ad dy.

M

Valebitur longuet. neque valde nitro, aut regio, ut id
quoque libere prorem. quid opus est? si annos
annos computo, satis diu vixi: si famam, satis:
si voluptatem, aut molestias, illam questavi,
et his fatua sum. Eus non, ut vito planus con-
viva, recedam? Lips.

Petens, dolentes probo, ante dies, fatale suam meta
adivit. Lips.

Ad ratione et robore vincendum. ratione, sufficientis
aut Mytha es, robore, vi, es, et locus forlem
ad ut cum sacra dicam perpetuum magis
de ferit. Lips.

In re tristi, epistola Iamari tua pene lecta mihi
fuit, quia me participem tui luctus fecisti. Lipp.

vivam et mortuum quada memoria prosequor. Vivam - Lipp.